

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

XXVIII. De ijs qui sæpius correpti, non emendantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

Luc. 16.

exemplum: Qui relictis nonagintanovem ouibus in montibus, abiit vnā ouem, quæ errauerat quærere. Cuius infirmitati in tantum compassus est: vt eam in sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

De ijs qui sepius correcti non emendantur.

C A P. XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendauerit, acrior ei accedat correctio, id est, vt verberum vindicta in eū procedat. Quod si, nec ita se correxerit, aut forte (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat quod sapiēs Medicus. Si exhibuit fomēta, si vnguenta adhortationum, si medicamina scripturarum diuinarum, si ad vltimum vltionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & iam si viderit nihil suam præualere industriam, adhuc beat etiam, quod maius est suam & omnium Fratrum pro eo orationem: vt Dominus qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit: tunc iam vtatur Abbas ferro abscisionis, vt ait Apostolus: Auferte malum ex vobis, & iterum: Infidelis si discedit, discedat: ne vna ouis morbida omnem gregem contamineat.

*1. Corint. 5.**2. Corint. 7.*

I. (VTA

I. (VTATVR FERRO ABCISIONIS.)

Iste modus abscisionis videtur reuocatus, per Capitulum finale extra de reg. & transf. vbi expresse habetur, fugitiuos requirendos esse, & in carcerem retrudendos, si opus est. Cui & suffragatur Tridentina Synodus, qua precipit eos etiam requiri debere, & tamquam Apostatas puniri, qui aliquam iustam causam suae fugae pretendentes, sine eiusdem tamen allegatione, & approbatione, sponte discedunt: quod nos quoque seruari volumus districtè precipientes omnibus Monasteriorum nostrorum Prelatis, vt in singulis Monasterijs habeant loca custodiae sana, & solida, vbi huiusmodi fugitiui, rebelles, & incorrigibiles retrudantur.

2. Qui si biennium steterint extra Monasterium suae Professionis, & postea fugerint, requirantur à Prelatis Monasteriorum, vnde fugerint, si tamen ibi item per biennium steterint, & non aliter. Nam si per multa vagati essent, & ab vno in quo per biennium non steterint aufugerint, non obstante quod plus biennio à suae professionis Monasterio absuissent, debent nihilominus requiri à Prelatis Monasteriorum, vnde sunt professi, sicuti si ante expletum biennium, post discessum à praefato suo Monasterio aufugissent. Tunc enim debet ipsum suae professionis Monasterium tales requirere: vt in posterum cautior adhibeatur cura in talibus ad professionem recipiendis.

3. Et quoniam vbi maior subest culpa, & grauius scandalum, ibi sollicitior debet esse cura: Ideo declarando ordinamus, vt fugitiui, qui praeter fugam aliquid notabile furto abstulerint, aliudue flagitium perpetrauerint, siue ante, siue post fugam, aut vitiose

vixerint, omnino non negligantur: sed diligentius, non parcendo laboribus, & expensis requirantur, etiam (si aliter fieri nō potest) auxilio brachij secularis implorato, & ad Monasterium reducantur in custodia retradendi, donec per Capitulum generale, siue Regimen, quid de ipsis agi debeat disponatur.

4 Dare verò cuique licentiam ex Fratribus nostra congregationis ad religionem eiusdem etiam Regula laxiorem transeundi, omnibus Fratribus cuiuscunque status, gradus, ac dignitatis existant, penitus denegamus, Sacri Concilij Tridentini, Pontificiisque Decretis inherentes.

5 Commisi verò nostri incorrigibiles, & cōtumaces, eo modo quo recipiuntur expelli possunt, sublata eis omni spe receptionis. Et si quis eorum post promissam stabilitatem vitiosus, aut scādalous reperi- tus fuerit: seruetur circa eum forma Regula, secundum meritum, vsque ad expulsionem inclusiue. Ad quam tamē nolumus quemquam Prælatotum procedere, nisi seruetis qua infra in susceptione eorum statuimus, scilicet cum consensu omnium Seniorum aut duarum partiū Cōuentus, si illi nō conuenerint.

6 Nulla ratione permittantur Fratres, cum sic expulsis, licentiatis, aut fugitiuis commercium habere, aut conuersationem vllō modo.

si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monasterio. CAP. XXIX.

FRater qui proprio vitio egreditur, aut proiicitur de Monasterio, si reuerti voluerit spondeat prius omnem emendationē

vitiū